

VŠEOBECNÉ ZNALOSTI

- 1 Který světový skladatel si napsal ke všem svým operám i libreta?
 - a) Richard Wagner
 - b) Giuseppe Verdi
 - c) Giacomo Puccini
- 2 Které těleso má v poměru ke svému obsahu nejmenší povrch?
 - a) kužel
 - b) komolý šestiboký jehlan
 - c) koule
- 3 Laurem (vavřínem) se věncí vítězové. Jak říkáme vavřínu, který používáme v kuchyni?
 - a) nové koření
 - b) bobkový list
 - c) rozmarýn vonný
- 4 Který z těchto stromů nepatří mezi javory?
 - a) babyka
 - b) osika
 - c) klen
- 5 Zabil Romulus Rema nebo Remus Romula?
 - a) Romulus Rema
 - b) Remus Romula
 - c) oba byli udušeni ve spánku otrokem Gaudiem
- 6 Které kovy tvoří slitinu zvanou alpaka nebo také nové stříbro?
 - a) cín, stříbro, nikl
 - b) měď, nikl, zinek
 - c) nikl, zinek, cín
- 7 Gerontologie je:
 - a) botanická disciplína zabývající se křížením rostlin
 - b) obor zabývající se kosmickým zářením
 - c) věda o lidském stáří
- 8 Kterou značku najdeme na míšeňském porcelánu?
 - a) ozdobné velké M
 - b) ruku v brnění s mečem
 - c) dva zkřížené kordy
- 9 Tádž Mahál je:
 - a) hora v pohoří Pamíru
 - b) indické mauzoleum
 - c) jezero v Mexiku
- 10 Jak vzdálená je od vás bouřka, jestliže mezi zablesknutím a zahřměním uplyne přesně deset sekund?
 - a) 30,4 km
 - b) 3,4 km
 - c) 6,8 km

1-a / 2-c / 3-b / 4-b / 5-a / 6-b / 7-c / 8-c / 9-b / 10-b

HŘIVNA

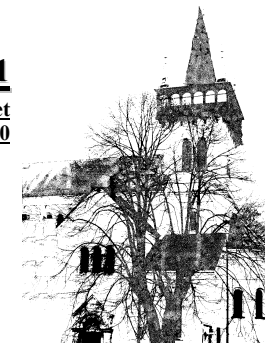
září - říjen 2011

11 / 19

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 19.9.2011 do 2.10.2011

den	hod.	úmysl	100
19.09.	pondělí	-----	
20.09.	úterý	KA 18:00	za † Josefa Hucana
21.09.	středa	Svátek sv. Matouše	
		KA 8:00	za † Katarínu a Františka
		TT 17:00	na úmysl dárce
22.09.	čtvrtek	KA 8:00	za † Zdeňka Stehlíka a Růženu Nechanickou
23.09.	pátek	KO 18:00	za † Gejzu Bielika a manželku
24.09.	sobota	KO 18:00	za † Tomáše a Annu
25.09.	neděle	26. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
		KO 8:30	za † Olgu Plachtovou a manžela
		TT 10:00	na úmysl dárce
den	hod.	úmysl	
26.09.	pondělí	-----	
27.09.	úterý	KA 18:00	za † manžele Křížovy
28.09.	středa	Slavnost sv. Václava	
		KO 8:30	za † Václava Votočka
		TT 10:00	na úmysl dárce
29.09.	čtvrtek	Svátek sv. Michaela, Gabriela, Rafaela	
		KA 8:00	za pomoc sv. archandělů pro rodinu Kubíkovu
30.09.	pátek	KO 18:00	za † manžele Hrdinovy
01.10.	sobota	KA 8:30	za farní společenství
		DD 13:30	za † Františka a Marii
		KO 18:00	za † Helenu a Josefa Kuvikovy
02.10.	neděle	27. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
		KO 8:30	za † Jaroslava a Marii Machových a duše v očistci, za † rodiče Františka a Boženu Špidlenovy a tetu Marii
		TT 10:00	na úmysl dárce
neděle	02.10.	- při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank	
		- po mši sv. v 8:30 povídání na faře o Světovém setkání mládeže v Madridu	
		- adorace v kapli 14:00 – 16:00	

SVATÝ MATOUŠ EVANGELISTA (21.9.)

(hebrejsky v překladu „dar Boží“) byl apoštol a autor Evangelia podle Matouše. O jeho životě je známo velmi málo. V bibli je zmiňován jako celník či výběřčí daní v Kafarnaum.

V Lukášově a Markově evangeliu je nazýván Levi (Lk 5:27, Mk 2:14), vzhledem k tomu, že zbytek textu, který se k těmto osobám váže, je ve všech evangeliích prakticky identický, všechno nasvědčuje tomu, že jde o tutéž osobu.

Je možné, že se zprvu skutečně jmenoval Levi a jméno Matouš přijal až v pozdějším věku. Poté, co byl přijat mezi Kristovy učedníky, uspořádal pro ně velkou hostinu (Lk 5:29). Poslední zmínka o něm je ve Skutcích apoštolů. Je také zmiňován v apokryfních textech, což svědčí o jeho velkém významu pro prvotní církev. Evangelium podle Matouše dle legendy nadiktoval dlouhou dobu po Kristově smrti, a to v Etiopii, kam odešel, a kde byl zabit.

Detaily ohledně jeho umučení jsou sporné, datum zcela neznámé, jeho svátek se slaví 21. září v západních církvích a 16. listopadu ve východních církvích.

Ve výtvarném umění je svatý Matouš zobrazován většinou s andělem, který mu podle legendy diktoval slova evangelia. Je patronem účetních, celníků a výběřčích daní.

BOŽÍ VŮLE NEMUSÍ BÝT VŽDY TO NEJTĚŽŠÍ

Kdybychom si z řečtiny přeložili Mariino „staň se“ doslovně, znělo by: „Kéž se mi stane podle tvého slova!“ Nikoli rezignace, ani strach, „co zase Pán Bůh vymyslí“...

Boží vůle nemusí být vždycky to nejlehčí, ale ani z principu to nejtěžší, jak si někdy představujeme. Ale v nejhlubší podstatě nemůže být Boží vůle nic jiného než láska a dobro, protože Bůh sám je Láska a Dobro nejvyšší.

Nevíme proč, ale ještě jsem neviděl, že by si snoubenci dali na svatební oznámení nápis „Bud' vůle tvá...“. Zato na smutečních oznámeních se objevuje „Bud' vůle tvá“ často. Skoro by se vnucovala asociace, že Boží vůlí je většinou smrt člověka.

Naštěstí jde většinou spíše o vyjádření naší odevzdanosti ve zkoušce než o rezignaci. Přesto se v nás někdy může ozvat: „Vzal jsi nám toho, kterého máme rádi, tak co na to říct, když ty jsi Bůh – bud' vůle tvá...“ Máme s Bohem a s jeho vůlí opravdu tak špatné zkušenosti?

(Vojtěch Kodet)

VLÍDNOST A DOBROTA DUCHOVNÍHO

Svou vlídností člověk ukazuje, že ho jeho pokorné sebepoznání v srdci proměnilo. Evagrius (řecký teolog 4. století) varuje před pěstováním zdrženlivosti bez vlídnosti: „Zdrženlivost podrobuje jen tělo, vlídná dobrota však propůjčuje intelektu zrak!“

Vlídnost je předpokladem skutečné kontemplace. Velmi často upozorňuje Evagrius své mnichy na Mojžíše: „Byl pokornější než všichni lidé“ (Nm 12,3; List 27,2). Jako on můžeme patřit na Boha tehdy, naučíme-li se jeho pokoře. Askeze bez vlídnosti jen

zatemňuje ducha. Proto Evagrius napomíná své žáky: "*Nezapomeň především na vlídnost a rozvážlivost, protože čistí duši a přibližují 'poznání Krista'*".

Kdo se setkal se svým vlastním lidstvím, tomu už není nic lidského cizí. Je smířen se vším lidským, co ho potkává, tedy i se slabými a nemocnými, s nedokonalými a ztroskotanými. Vše vidí objaté vlídným pohledem Božím, milosrdným zrakem Ježíšovým - a tak nemůže ani jinak než sám milosrdně a vlídně hledět na všechno, s čím se setká ve své vlastní duši i v jiných lidech...

Ježíš Kristus přijal vše lidské, a tím nás vykoupil. Ve svém lidství vynesl s sebou do nebe všechny naše lidské slabosti. Protože sestoupil do hlubin země, mohl i vystoupit do nebes. Tím ukázal cestu i nám. ..

Cílem pokory je láska, která zahání veškerou úzkost. Protože jsme v pokoře sestoupili do pekla vlastní rozpolcenosti, ztratili jsme všechn strach z věčného pekla. Uprostřed pekla své duše jsme objevili samotného Krista. On do ní vnesl světlo, a tím ji proměnil. Úzkost zužuje. Zaženeme-li na cestě pokory strach, rozšíříme si srdce.

Proto platí pro konec cesty pokory totéž, co říká Benedikt na konci prologu o klášterním životě vůbec: "*Jakmile se však jednou v klášterní kázni a ve víře pokročí, tu se srdce rozšíří a my se rozběhneme cestou Božích příkázání v nevyzvolně sladkosti lásky*".

(podle A. Grüna a M. Dufnera)

NAŠE ZROZENÍ PRO NEBE

Strach ze smrti by měl pro křesťana znamenat přibližně totéž co bát se strašidla. Smrt už nad námi nemá moc, dávno ztratila svůj hrot. *Vítězně je smrt (navždy) zničena!* (1 Kor 15,54). Poté co jsme pojedli chléb nesmrtelnosti, jímž je Ježíš sám (srov. Jan 6,51.54), stojíme definitivně na straně živých.

Samozřejmě musí i křesťan projít oním fyzickým procesem, jež svět nazývá smrtí, ale toto označení se pro něj příliš nehodí. Může člověk nazývat smrtí to, čím vchází do života? Může člověk nazývat smrtí, když *toto tělo porušitelné musí na sebe vzít neporušitelnost a tělo smrtelné nesmrtelnost?* (1 Kor 15,53). „Neumírám, vcházím do života,“ řekla svatá Terezie z Lisieux na smrtelném lůžku.

Je důležité, abychom nezapomínali na dávný křesťanský způsob, jakým naši předkové hovořili o smrti. Úmrtní den světců církev vždycky nazývala *dies natalis*, dnem jejich narození. Umřít znamená narodit se do nebeského života.

Když se Ježíš těsně před smrtí loučí dlouhou řečí se svými učedníky, říká: *Odcházím k Otcí* (Jan 16,10). *Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otcí* (tamtéž 14,28). Jan také píše, že Ježíš věděl, že *mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu* (tamtéž 13,3). Narodit se znamená vycházet od Boha, zemřít znamená vracet se k Bohu. Smrt neznamená konec. Zemřeme-li, začne náš skutečný život.

*Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díků,
ten, kdo jde mou cestou;
tomu dám zakusit Boží spásu."*

(Ž 50,23)